

Våren och ungdomen.

Ungdomstiden spelar samma roll i människans liv som våren i naturen. Vi, nordens barn, känna väl till nordens vår, till den vår, som råder i naturen och även till den, som bor i människornas bröst. Vi se huru våren gör det möjligt för naturen att skruda om sig, hur den bryter den långa vinterns välde och huru år och floder bli så mäktiga, att de nedbryta alla hinder i sin väg. Ungdomstiden har alltid prisats både i sång och saga och den ungdomliga entusiasmen kan utträtta underverk. Denna entusiasm kan även då och då förefinnas hos sådana, vilkas hår har grånat under livets bekymmer, men i sitt innesta dock förmått kvarhålla den gudomliga lågan.

Ungdomen i våra dagar har möjlighet att låta blickarna gå tillbaka på den ungdom, som genom århundraden under oändliga svårigheter arbetat i samma omgivning och på samma platser, där vi nu befinner oss. Om vi ställa oss ansikte mot ansikte med de bortgångna släktleden, komma vi till den slutsatsen, att de trots all politisk, nationell, ekonomisk och kulturell misär ändå buro på en god portion idealism, att de ej utan vidare ändrade och avstodo från sin världsåskådning. De buro på framtidsdrömmar, ehuru de ej vågade hoppas på deras förverkligande.

Ofta hör man påstående sådana som att vår tids ungdom sakna den sega uthållighet,

som utmärkte de gångna släktleden, att idealismen icke varar längre än till femtonde levnadsåret, varefter det ljusa barnsinnet fördunklas av livets hårda påfrestningar. Detta och andra liknande påståenden sakna tydligen den vederhäftighet, som de ge sig ut för att ha. Om vi opariskt vill bedöma ungdomen eller någonting annat i vår tid, så måste vi utan tvivel först och främst taga hänsyn till det tidevarv vi leva i, vilket faktiskt utan misskund och skonsamhet berövar varje ung människa hennes självtillit, då hon kommer i omedelbar beröring med det mångbesjungna 20:de århundradet, som av en filosofiskt anlagd medborgare jämfördes med ett vidunder liknande ett oerhört stålskelett, isande kallt och hungrande efter levande människor.

Idyllen, som man påstår tidigare skulle hava funnits i livet, är med all sannolikhet på återtag. Den har gett rum åt ett barskt och skoningslöst jagande efter pengar och gods; denna jakt sveper som en isande fläkt in i de ungas bröst. Och när de märka, att i den jakten deltaga betydligt mera övade element, som med alla medel försöka förhindra dem att deltaga däri, (ty de unga äro tvungna att deltaga i jakten, annars är det omöjligt för dem att leva) inträder krisen och inställningen till livet blir allt annat än angenäm.

Riksantikvarien prof. S. Curman och hovrättsnotarien G. Hafström besökte senaste

vecka Tallinn och företogo även en resa ut till svenskbygden, bl. a. till Rikull och Birkas.

Estlandssvenska arbetsklubben i Stockholm.

Arbetsklubben har åter översänt gåvor till hjälpbehövande i vår svenskbygd. Denna gång består sändningen mest av sommarplagg, såsom flickklänningar, förkläden, barnstrumpor, pojkbxor, gosskostymer, mössor, skjort- och blustyg. Dessa gåvor komma nu att skickas till respektive orter, där de bli till stor glädje och nytta och säkert mottagas med största tacksamhet.

Det är beundransvärt att klubben hinner få ihop så mycket på så pass kort tid. Något före jul kom den förra sändningen (vinterkläder). Fru H. Hellström, som är klubbens ledarinna och allt i allo, offrar mycket av sin tid på inköp av material, tillklippning m. m. Alldeles nyss har fru Hellström drabbats av en tung sorg, då hennes äldsta son blev skadad genom en explosion och höll på att mist synen på det ena ögat; även det andra blev skadat. Helt säkert komma många deltagande tankar att gå till fru Hellström från alla dem, som blivit ihågkomna med präktiga gåvor tack vare hennes omsorg och initiativ.

Prosten Karl Nilsson, som den 1 juni lämnar svenska församlingen i Tallinn, jämte dess annexförsamlingar på Nargö och Rågöarna för att flytta till Sverige, höll på Kristi himmelfärdsdagen avskedspredikan på Nargö.

Prosten Karl Nilsson...

En talrik menighet, som varmt uppskattat prosten Nilssons herdegärning och hans stora intresse och arbete för tillkomsten av Nargö kapell, hade samlats för att taga farväl av sin avhållne själasörjare. Före högmässan överräcktes en minnesgåva till prosten och prostinnan Nilsson.

* * *

Prosten K. Nilsson uppvaktades på sin födelsedag den 23 ds bl. a. av en deputation från sv. församlingens syförening. Frk. A. Ingman höll ett hjärtligt tal till prosten och prostinnan, tackande dem för deras uppoffrande arbete inom föreningen, som ju arbetar för församlingens fattigvård, och för herrskapet Nilssons gästfrihet. Därpå överräcktes ett fång rosor och en silver-skål till minne av nämnda syförening. Prosten Nilsson ihågkoms därjämte av en mängd församlingsbor med gåvor och blommor.

Kampen mot ogräset.

I Estland har man i år förklarat krig — mot ogräset. Visserligen är detta en kamp, som pågått lika länge, som växter odlats, men meningen är nu att ta i på allvar. Och helt visst är det också på tiden, att vi av alla krafter hugga i. De skador, som åsamkas vårt jordbruk genom ogräset, äro oerhört stora. Att helt undslippa dessa skador är otänkbart, men mycket kan göras för att minska dem.

Liksom kampen mot ogräset inte kan begränsas till ett år, så kan man inte heller begränsa den till någon viss del av året, utan den måste pågå hela året — till och med på vintern, som vi skola se i fortsättningen. Om vi tänka på den kommande sommaren's gröda, bör man ha börjat ogräsbekämpandet redan föregående höst, för höstsädens vidkommande redan föregående vår. Men för att få någon rätsida på frågan, så låt oss börja med vårbruket.

Utsädet kommer då i första hand. Vi känna alla till liknelsen om "ovännen, som sådde ogräs mitt ibland vetet

och gick sin väg", men vi tänka kanske inte på att vi själva spela ovännens roll, då vi så ut säd, som är bemängt med ogräsfrö. Man kan visserligen säga, att det finns tillräckligt med ogräsfrö i jorden förut, och det är tyvärr sant, men det finns ingen anledning att ytterligare öka denna mängd. Ogräsrent utsäde vare därför vår lösen. Det är glädjande, att alltflera börja inse betydelsen av detta.

Jordbearbetningen på våren har också stor betydelse för ogräsbekämpandet. En tidig överharvning med lätt harv bringar en stor del ogräsfrön att gro, och dessa plantor förstöras sedan vid vårbruket. Men denna harvning bör utföras ett par veckor före sädden. Djup bearbetning på våren med plog eller årder för upp ogräsfröet från föregående år till ytan. Får det däremot ligga kvar i plogfårans botten mister en stor del frön sin grobarhet, även om många frön kunna ligga i jorden i många år utan att dö. Man bör alltid hålla i minnet, att djup bearbetning skall göras på hösten, på våren skall man nöja sig med att få en lucker såbädd för säden. Vad som nu sagts, gäller fröogräset, med rotagräs, t. ex. kvickrot, blir det en annan sak. Den bör rivas upp till ytan med kraftig harv så mycket som möjligt även på våren, så att den torkar och dör.

Under sommaren finns mycket att göra för bekämpande av ogräs. I vårsäden kunna vi kanske inte göra så mycket mot ogräset, besprutning eller bestoftning med giftiga ämnen kunna vi tills vidare inte utföra i större utsträckning. Ogräs-harvning på bredden med lätt harv är lättare att göra, den kan göra stor nytta, om jorden inte är alltför stenig, men det är den ju ofta här, och då får man nog vara försiktig med harvningen. Tistel kan man alltid komma åt genom att rycka upp eller sticka av den med tisteljärn, varhelst den visar sig.

I potatislandet har man stora möjligheter att göra livet surt för ogräset. Genom att lättharva före kupningen, kupa och

hacka eller plocka ogräset i raderna kan man hålla potatislandet praktiskt taget ogräsfritt. Där bör inte en enda ogräsplanta få sätta frö. Naturligtvis är det många gånger svårt att få tid, men det är ett arbete, som lönar sig i längden. Rotfruktsland äro här ganska sällsynta, men annars är det bästa platsen att hålla efter ogräset, gör man inte detta, är det överhuvudtaget inte lönt att så rotfrukter, såsom rovor, kålrötter och foderbetor.

Trädan är det viktigaste slagfältet i ogräskriget. Där skall först och främst rotogräset, kvickrot, tistel, hästhov m. m., om möjligt utrotas genom flitiga bearbetningar. För kvickrotten är det viktigast, att den kommer upp till ytan och torkar, och det sker lättast genom att plöja upp jorden i drillar eller kammar, som man sedan klyver, så att nya kammar uppstå. Tisteln svältes ut genom att man gång på gång skär av den med plog eller skumplog. Fröogräset, åkersenap, mälla m. m., lockas att gro genom förnyade harvningar och plöjningar, och för rådet av ogräsfrö i jorden minskas på detta sätt. En vanskött träda, där ogräset växer högt och kor gå på bete, är en styggelse.

På hösten får man ta nya tag. Viktigast är att höstplöjningen utföres djupt och ordentligt, så att jorden verkligen blir vänd. Man kan ibland se plöjning utförd så, att hälften av stubben ligger ovänd, det är dålig plöjning, och det måste bli ogräs på detta sätt.

Jag sade i början, att också på vintern kunde man bekämpa ogräs, och så är det. Det mesta ogräsfröet kommer till jorden genom gödseln. De vanliga djupstallarna äro svåra ogrässpridare, hur mycket ogräsfrö faller ej ur halm och hö framme vid djurens huvud, och där får det ligga torrt och väl bevarat, tills det hela köres ut som gödsel. "Bottensatsen" i ladorna innehåller också mängder med ogräsfrö, och borde helst kokas innan det utfodras, om det annars anses värt att utfodra. I alla fall bör man alltid ha uppmärksamhet

Kampen mot...

ten riktad på denna sak och inte låta ladugården bli en ogräshärd.

I denna korta översikt har endast de allra viktigaste bekämpningsåtgärderna kunnat tagas med, men skulle åtminstone dessa saker iakttagas, så skulle ogräsplågan säkerligen minskas betydligt.

Pelle Byström.

Överfall på polsk tullstation i Danzig.

En allvarlig och antagligen också ödesdiger episod ägde rum natten till söndag i Danzig. Omkring klockan 11 förövades i gränstaden Kalthof vid gränsen mellan Danzig och Ostpreussen ett överfall mot den polska tullstationen av 500 personer under ledning av uniformerade SA- och SS-män.

Som bakant har Polen tullöverhöghet över Danzig. Demonstranterna började med att kasta sten mot det polska tullvakthuset. De fem polska tulltjänstemännen måste draga sig in i byggnaden. Sedan avlyrades flera revolversalvor mot byggnaden. De polska tjänstemännen sökte per telefon tillkalla polishjälp från Danzig, men enligt den officiella polska kommuniken vägrade Danzigpolisen att ingripa och demonstranterna belägrade då huset och tvingade de polska tjänstemännen att fly. Demonstranterna inträngde därefter i huset, förstörde möblerna, rev sönder alla papper och kastade ut allting genom fönstren. Då den polska generalkommisariern i Danzig, Polens diplomatiska representant i fristaden, fick kännedom om intermezzot avsånde han sin ställföreträdare, kommissarie Perkowski till Kalthof. Perkowski satte sig innan han begav sig i väg i förbindelse med polisen i Danzig och anhöll om polisskydd under färden till Kalthof. Detta förvågades honom, varför Perkowski ensam for sin väg.

Men bristen på poliseskort ledde till ett ännu allvarigare intermezzo. Då Perkowskis bil vid 11-tiden nådde Kalthof med Perkowski, hans sekreterare och chauffören, avlossade okända personer revolverskott mot bi-

Tankar.

*I denna ljuva sommartid
Då allt är klätt i grönt
Och allting andas stilla frid
Är livet inte skönt?*

*Naturen med sin rika prakt
Ett lyckorus oss ger
Var blomma i sin färg nedlagt
Långt mer än ögat ser.*

*Ty vem kan tolka blommans bön
Och trädens sakta sus?
Vem anar vad som innerst rör
Och satt min själ i brus?*

*Allt vackert, som jag drömmer nu
Jag tror det skall bestå
Men säger någon, någon: Du,
Allt lika snabbt förgår.*

*Vårt liv det flyr liksom en ström
Som virolar långsamt fram
Det hämtar med en lyckodröm
Som lika fort försvann.*

*Vad vore världen utan sol
Som oss små glimtar ger?
Var blomma vissnade och dog
Vi vore intet mer. EKO.*

len. Chauffören drog sin revolver och besvarade elden och dödade en av angriparna. Den dödade visade sig senare vara en medlem av nazistiska partiet, boende i Kalthof.

Två ångare köra på grund i östra delen av Finska viken.

I den ogenomträngliga dimman på söndagsmorgonen körde två ångare på grund i Finska viken. Det var FÅA:s motorfartyg Saimaa på 3,300 ton dödvikt och tyska ångaren Consul Hintz från Rostock på 2,275 ton dödvikt, som körde hårt på och fingo så svåra skador i skrovet, att bärgningsarbetet mött stora svårigheter. Den höga sjögången i Finska viken var också till men under de försök att bärga ångarna som påbörjades redan på söndagen.

Smånotiser.

Mystiskt vrak påträffat av fiskarna. Vid Ontika påträffade fiskarna härom dagen ett mystiskt vrak genom att näten fastnade vid detsamma. Vid närmare undersökning visade det sig vara ett stort föremål av oregelbunden form, men då dykare saknades, kunde de ej avgöra vad det var fråga om. Fiskarna försökte emellertid lyfta på det något och bogsera det mot stranden på grundare vatten. Nu ha också myndigheterna börjat intressera sig för vraket och på deras initiativ kommer det att bärgas under någon av de närmaste dagarna.

Man antar att det är fråga om vraket av någon rysk flygmaskin, som störtat.

Estnisk ångare till botten: Senaste fredag grundstötte i närheten av Märkets fyr estniska ångaren "Eha". Fartyget, som var lastat med tegel och destinerat till Uleåborg, sprang läck och sjönk. Besättningen räddades och anländer om några dagar. "Eha" var byggd av trä och hade en dräktighet av c: 300 ton.

Nattlig alarm. Natten till senaste söndag väcktes stadens borgare av att alarmsirener och -klockor plötsligt började ljuda. Vid företagen undersökning, framgick det att orsaken var något fel i ledningarna.

Regeringen har anslagit 170.000 kr. för bekämpande av tuberkulosen, denna folkfiende, som skördar 5 människoliv om dagen i Estland.

Anslaget kommer att användas för utvidgande av sanatorierna och för anskaffande av röntgenapparater.

Riddarnas av estniska frihetskorset privilegier återställas.

General Laidoner har tillkännagivit att de riddare av estniska frihetskorset, vilka medelst domstolsutslag berövats de rättigheter, vilka åtfölja denna dekoration, antagligen skola återfå sina privilegier. Republikens president har redan fattat ett principbeslut i denna riktning. Som bekant innebära de privilegier, som åtfölja innehav av frihetskorset, bl. a. rätt till fria järnvägsresor och 50 % rabatt å terminsavgifterna för sina barn.

Försäkring per automat.

På järnvägsstationerna i New York finns vid sidan om alla automater som hosta ut perorngbiljetter, cigaretter och vykort, också en ny sorts automat som lämnar ut ett försäkringsbrev om man stoppar in 25 cents. När slanten tryckts in trillar dokumentet ut som olycksfallsförsäkrar resenären för 10,000 dollar under jämnt ett dygn.

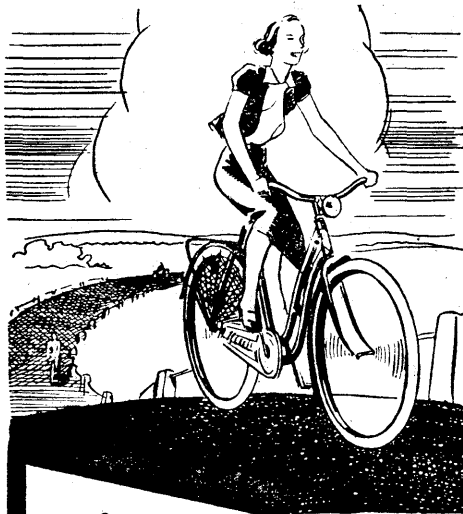
En kopia på brevet stannar i automaten för att inga förfalskningar skall kunna ske. Slår den nya idén väl ut och undviker folk att på pin kiv vricka armar och ben, är det meningen att flera automater skall sättas upp med tilläggsförsäkringar mot stöld av resgods, tåg förseningar och annat.

Moderna sjumilastövlar.

Nu i brådskans tidevarv kan man vara verkligt glad åt en uppfinning av den ungerske skomakaren Ilja Kantardzijeve. Den fungerar som "kängurstyltan", salig i åminnelse, och består av ett par stövlar med dubbla gummisulor, fyllda med luft. Som en gumboll studsar över marken, färdas man lätt och graciöst i mjuka hopp över vägarna, tre gånger så fort som med vanliga skor. Det är klart att det ligger miljoner i uppfinningen, säger herr Kantardzijeve. En promenad på femton kilometer avverkas ju lika kvickt som fem kilometer annars, och tänk vilken lättnad för folk som bor ute i förstäder eller besväras av onvisa fordringsägare. Uppfinnaren söker nu en kapitalist i utlandet som vill satsa en hacka på hans idé I Ungern är folk så fasligt försiktiga.

Levande lätt...

uppför brantaste backar, snabb som en vindil och vacker som en dröm" det är ett poetiskt signalement för den lättgående, eleganta och slitstarka Hermes.

Hermes

cykeln med delar av rostfritt stål.

**A. B. NYMANS VERKSTÄDER
UPPSALA**

Auktoriserad Hermesförsäljare i Estland:
Firma K/M ANTON VILLBERG
Paldiski maantee 5, Tallinn.

1/3 av staten Petseri i aska

På onsdagen kl. 11-tiden på förmiddagen utbröt en våldsam eldsvåda i Petseri och ödelade på fyra timmar 215 hus, varvid inalles 1500 människor blevo husvilla och bragtes till

Utgivare:
Svenska Odlingens Vänner

Redaktion:

A. Stahl, ansvarig red.

E. Nyman, red.-sekr.

Rüütli 3, Tallinn.

Tel. 470-08.

Prenumerationspris:

Inrikes	Utlandet
1 år Ekr 2:—	1 år Ekr. 4:—
1/2 " " 1:—	1/2 " " 2:—

tigarstaven. På grund av att de flesta byggnaderna voro av trä och stark vind rådde spredselden med förfärande hastighet och stod ej att hejda, ehuru alla brandkårer i södra Estland skyndsamt alarmerats.

Eldsvådan krävde även tre människoliv och flera personer erhöilo brännskador. Elden uppkom genom ovarsamhet av en berusad mansperson, vilken till följd av familjegräl uppehöll sig i ett lider, varifrån man först observerade branden.

Skadornas omfattning har ännu ej helt kunnat fastställas, men enligt beräkningar uppgå de till ungefär två miljoner kronor. En hela landet omfattande insamling av pengar och olika slags förnödenbeter kommer antagligen att igångsättas för att hjälpa de nödlidande.

Även Lehtse och Vasknarva ha hemsökts av eldsvåda. På den förra orten nedbrunno 13 byggnader och på den senare 8 byggnader.

Avskedssamkväm för prosten K. Nilsson med familj anordnas tisdagen den 30 ds kl. 19 å läsrummet, Rüütli 9.

FABRIKSMÄRKE

REPRESENTANT

Fa. NILS OLSGÅRD

PIKK TÄN. 36/14
TALLINN

**E. A. BERGS FABRIKS AKTIEBOLAG
ESKILSTUNA**